Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Biogradu na Moru
Biograd na Moru, Trg kralja Tomislava 2 A

Poslovni broj: Pn-29/2022-43

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, po sutkinji Seniji Bušljeti, u pravnoj stvari tužitelja Ratimira Siročića, OIB: 54226468606, iz Zagreba, Froudeova 1, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika Ilirija d.d., OIB: 05951496767, Biograd na Moru, Tina Ujevića 7, zastupano po Goranu Ražnjeviću, OIB: 54318116829, Biograd na Moru, Knezova Bribirskih 2, član uprave, a ovaj po punomoćniku Branimiru Zorici, odvjetniku u Zadru, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 30. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja Tadijane Čulav, odvjetnice u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu i zamjenice punomoćnika tuženika Antonije Banić, odvjetnice u uredu Branimira Zorice, odvjetnika u Zadru, na ročištu za objavu presude 6. studenog 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Ilirija d.d., OIB: 05951496767, Biograd Na Moru, Tina Ujevića 7, platiti tužitelju Ratimir Siročić, Froudeova 1, Zagreb, OIB: 54226468606, iznos od 8.770,00 EUR (osamtisućasedamstosedamdeset eura) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku:
- na iznos od 8.500,00 EUR od 20. kolovoza 2021. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 (tri) postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koje je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine
- na iznos od 270,00 EUR od 6. studenog 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu daljnjih 1.847,82 EUR (tisućuosamstočetrdesetsedam eura i osamdesetdva centa) sa pripadajućim zateznim kamatama te zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata na dosuđenih 8.500,00 EUR od 17. listopada 2020. do 19. kolovoza 2021. i na dosuđeni iznos 270,00 EUR od 17. listopada 2020. do 5. studenog 2026.

III. Nalaže se tuženiku Ilirija d.d., OIB: 05951496767, platiti tužitelju Ratimiru Siročiću, OIB: 54226468606, trošak parničnog postupka u iznosu 3.323,13 EUR (tritisućetristodvadesettri eura i trinaest centi) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 6. studenog 2026., kao dana donošenja ove presude pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu preko visine dosuđenog, odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 29. ožujka 2022. navodi da je 16. listopada 2020. na adresi Polačišće 4, Zadar, u prostorima City Galleria, došlo do štetnog događaja na način da je tužitelj pokretnim stepenicama došao na prizemnu etažu i prilikom kretanja prema poslovnici Zagrebačke banke d.d., prilikom hoda, pao na pod zbog mokrih i sklizavih podnih pločica. Prema saznanju tužitelja, a obzirom je taj dan padala jaka kiša, došlo je do propusta oborinske vode s krova jer su krovne ploče bile oštećene, pa je pod bio pun vode i izrazito sklizav. Tužitelj smatra da odgovornost za nastanak predmetnog štetnog događaja postoji na strani tuženika, obzirom je isti kao vlasnik, odnosno imatelj, korisnik i upravitelj prostora City Gallerie kao prostora dostupnog većem broju ljudi, propustio navedenu zgradu održavati sukladno pravilima građevinske struke, a i sukladno pravilima dobrog domaćina, slijedom čega je došlo do ozljeđivanja tužitelja, kao oštećenika na mokrim podnim pločicama. U ovoj nezgodi tužitelj da je zadobio izrazito teške tjelesne ozljede u vidu višekomadnog pertrohanternog prijeloma desne bedrene kosti, uslijed čega je proveo liječenje u vidu hitnog operativnog zahvata i kasnije fizikalne terapije i to stacionarne i ambulantne fizikalne terapije, nakon ozljede da mu je dijagnosticirana i kontraktura desnog kuka. Uz liječenje je zaostala smanjena pokretljivost desne noge i kuka, bolnost i otežano kretanje koje tegobe su postale terminalne. Također, kod tužitelja je uslijed nastale ozljede zaostalo vidljivo šepanje budući je zbog prijeloma desne bedrene kosti posljedično zaostalo skraćenje desne noge za oko 2 cm. Sve navedeno kod tužitelja je rezultiralo i neurološkim smetnjama u vidu anksioznosti, nesanice i straha prilikom hoda po javnim površinama, posebice City Galleriji. Osim svega navedenog, tužitelj je uz jake i dugotrajne fizičke bolove pretrpio i strah zbog neizvjesnosti liječenja i trajnih posljedica ozljede, koji je u znatnoj mjeri prisutan i dan danas. Zbog svega navedenog, a temeljem odredbe čl. 1100. ZOO-a, tužitelj zbog povrede prava osobnosti potražuje naknadu neimovinske štete u ukupnom iznosu kao u izreci presude, dok s osnova imovinske štete na ime naknade za tuđu pomoć i njegu tužitelj potražuje iznos od 10.000,00 kn. Tužitelj se obratio tuženiku zahtjevom za naknadu štete od dana 20. kolovoza 2021., a koji je tuženik otklonio kao neosnovanim dopisom od 7. rujna 2021. Zaključno predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

2. Tužitelj je podneskom od 22. rujna 2023. postavio konačni tužbeni zahtjev pa na taj način konačno zahtjeva isplatu iznosa od 10.617,82 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 17. listopada 2020. do isplate. Time je tužitelj (kao i već ranijem podneskom od 23. svibnja 2022.) smanjio tužbeni zahtjev, a kojoj postupovnoj radnji se tuženik nije protivio. Po svojoj pravnoj radnji takvo raspolaganje tužitelja ima pravno značenje povlačenja tužbe u smislu odredbe članka 193. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., dalje: ZPP). Slijedom čega se smatra da je tuženik pristao na djelomično povlačenje tužbe.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu od 27. travnja 2022. u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, osporava mjesto i vrijeme i način nastanka ozljede tužitelja. Nakon primitka odštetnog zahtjeva, tuženik je izvršio provjeru dnevnih izvještaja zaštitarske službe pa tako i dnevnog izvještaja za dan 16. listopada 2020. nakon čega je utvrdio da iz istog izvještaja proizlazi da je jednoj starijoj muškoj osobi toga dana pozlilo ispred Zagrebačke banke d.d. Nigdje u dnevnom izvješću od toga dana nije naveden bilo kakav događaj o kojem tužitelj govori u tužbi. Ukoliko bi upravo tužitelj bio taj kojemu je pozlilo toga dana ispred Zagrebačke banke, tada do njegova možebitnog ozljeđivanja nije došlo zbog poskliznuća kako to isti tvrdi, već uzroka koji svoj temelj ima u zdravstvenom stanju samog tužitelja. Ističe da prostor na kojem tužitelj tvrdi da je navodno pao, odnosno pločice koje se nalaze na tom prostoru, su namijenjene za vanjske prostore, udovoljavaju svim standardima koji su predviđeni u pozitivnim propisima, te su iste protuklizne, tako da neovisno o tome nalazi li se voda na takvoj površini, a što se osporava, skliskost takve površine nije mogla biti uzrokom ozljede tužitelja. Navodi da tužitelj nije dokazao da je pod bio mokar i da bi isti bio neuredno održavan. Tuženik osporava i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, kao previsoko postavljen. Zaključno predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja, uz naknadu tuženiku parničnog troška s pripadajućim zateznim kamatama od dana donošenja odluke pa do isplate.

4. U dokazne svrhe sud je izvršio uvid i pročitao: fotografije (list spisa 6-10), medicinska dokumentacija (list spisa 11-54,79), dopis tuženika povodom odštetnog zahtjeva tužitelja od dana 7. rujna 2021. (list spisa 63-64), polica osiguranja od odgovornosti broj 1500-174308465 (list spisa 65-66), izvješće o događaju 286/20 od 16. listopada 2020. (list spisa 67,68) , izvadak iz glavnog projekta Proing d.o.o. od listopada 2005. (list spisa 69-73), potvrda Državnog hidrometeorološkog zavoda, KLASA: 920-03/22-01/361, UR.BROJ: 554-05-04-01/02-22-3 od 13. svibnja 2022. (list spisa 80-81), zdravstveni karton tužitelja pribavljen od liječnika opće prakse dr. Dunje Rajković Grgurić (list spisa 100-131), nalaz i mišljenje stalne sudske vještakinje Anite Mišković, univ.mag.physioth. od 17. prosinca 2025. (list spisa 168-173), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof.dr.sc. Roberta Karla, prim. dr.med. od 10. veljače 2026. (list spisa 175-181), izveden je dokaz uviđajem na licu mjesta dana 17. studenog 2023. (list spisa 141-147), saslušani su svjedoci: Ante Stanić (list spisa 142), Maja Matković (list spisa 142-143), Bojan Kondić (list spisa 143-144) te je izveden dokaz stranačkim saslušanjem tužitelja (list spisa 144-145).

5. Tužbeni zahtjev je dijelom osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja konačno postavljen u podnesku od 22. rujna 2023. za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje) i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu koju je tužitelj pretrpio u štetnom događaju od 16. listopada 2020.

7. Između stranaka nije sporno da je tuženik vlasnik trgovačkog centra City Galleria u Zadru.

8. Između stranaka je sporan nastanak štetnog događaja, sporna je uzročno-posljedična veza između štete i štetnog događaja, pasivna legitimacija te visina i osnova tužbenog zahtjeva.

9. Iz dopisa Državnog hidrometeorološkog zavoda, KLASA: 920-03/22-01/361, UR.BROJ: 554-05-04-01/02-22-3 od 13. svibnja 2022. (list spisa 80-81), proizlazi da je na glavnoj meteorološkoj postaji Zadra za 14. listopada 2020. evidentirano 3,5 mm oborine, za 15. listopada 1,7 mm, a za 16. listopada 27,6 mm, a za 17. listopada 17,6 mm. Pritom je posebno pojašnjeno da je oborina evidentirana za 17. listopada zapravo pala 16. listopada nakon termina motrenja, dok 17. listopada kiša nije padala.

10. Iz nalaza i mišljenja stalne sudske vještakinje Anite Mišković, univ.mag.physioth. od 17. prosinca 2025. (list spisa 168-173) proizlazi da je postoperativna rehabilitacija bila primjereno vođena i dostatna za povrat funkcionalne samostalnosti. Unatoč pravilnom liječenju da su kod tužitelja zaostale trajne biomehaničke i funkcionalne posljedice, a najvažnija je skraćenje desnog donjeg ekstremiteta za 2 cm, što uzrokuje spuštanje desne strane zdjelice u stojećem stavu i poremećaj obrasca hoda pri kretanju bez ortopedskog uloška. Nadalje navodi da se najvažnije trajno ograničenje odnosi na nemogućnost izvođenja dubokog pretklona trupa i dosega stopala operirane noge. Nadalje navodi da je kod tužitelja nastupila trajna smanjena pokretljivost koja se odnosi na aktivnosti koje zahtijevaju duboki pretklon i doseg stopala. Ova ograničenja su stabilna, trajna i izravno uzrokovana zadobivenom ozljedom.

11. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prof.dr.sc. Roberta Karla, prim.dr.med. od 10. veljače 2026. (list spisa 175-181) proizlazi da je prijelom desnog kuka nastao padom na tvrdu podlogu, da mehanizam nastanka navedenog prijeloma odgovara opisanom događaju pada na skliskoj podlozi. Vještak je utvrdio da po njegovom mišljenju nastala tjelesna ozljeda je proizašla iz štetnog događaja tj. da je pokliznuće na podlozi uzrokovalo pad tijela na desni kuk s prijelomom gornjeg dijela desne bedrene kosti. Naveo je da je tužitelj imao bolove jakog intenziteta 48 sati koji su uzrokovani prijelomom desnog kuka, operacijskim zahvatom, drenažom rane, previjanjem i drugim medicinskim postupcima. Nadalje da je tužitelj trpio bolove srednjeg intenziteta sedam dana, a bolove slabog intenziteta šest mjeseci koji su se javljali kod kretanja, tjelesne aktivnosti, opterećenja desne noge, fizikalne rehabilitacije i drugih aktivnosti. Utvrdio je da je desna noga tužitelja kraća za 2 cm, preporukom doživotnog nošenja ortopedskih uložaka i posebne obuće što uzrokuje trajno tjelesno oštećenje s umanjenjem životne aktivnosti pet posto. Dodatno je naveo da je ova tjelesna posljedica trajna i ograničava tužitelja u određenim tjelesnim aktivnostima, da ne može čučnuti, sjediti na niskoj podlozi, da se teško pregiba, otežano oblači čarape i cipele i slične aktivnosti koje opterećuju desni kuk i traže pregibanje koljena. Naveo je da zbog skraćenja desne noge tužitelj ima asimetričan hod i blago šepanje što uzrokuje naruženje blagog stupnja vidljiv drugim osobama. Na desnom kuku ima

poslijeoperacijski ožiljak u razini kože, koji predstavlja naruženje blagog stupnja, običnoj je pokriven odjećom i nije vidljiv drugim osobama.

12. Stranke nisu imale primjedbe na nalaze i mišljenja stalnih sudskih vještaka, s tim da je tuženik naveo da je nalaz i mišljenje vještakinje Anite Mišković napisano opisno i u općenitoj formi te da je u ovom postupku primaran nalaz doktora kirurga-traumatologa koji je jedini mjerodavan za utvrđenje postotka invaliditeta lokomotornog sustava.

12.1. Ovaj sud u cijelosti prihvaća izrađene nalaze i mišljenja stalnih sudskih vještaka, kao stručnim, argumentiranim i izrađenim u skladu s pravilima struke u kojem sud ne nalazi proturječnosti, a konačno ni parnične stranke nisu imale primjedbi na iste.

13. Saslušan u svojstvu svjedoka Ante Stanić je na licu mjesta iskazao (list spisa 142) da se tog jutra zajedno s tužiteljem u tužiteljevom autu parkirao u garaži ovog centra te su po izlasku iz garaže zajedno izašli, a on da je otišao kupiti kroasan dok mu je tužitelj rekao da će otići do Zagrebačke banke. Prilikom izlaska na plato ispred Zagrebačke banke vidio je skupinu ljudi, 2-3 čovjeka, istima da je pristupio i u tom trenutku je vidio tužitelja kako ga dva čovjeka dižu i odnose ga do susjednog kafića na stolicu. Pritom je upitao tužitelja što mu se dogodilo, isti mu je rekao da je pao na pod te da ga jako boli. U tom trenutku tužitelj je nazvao hitnu pomoć koja ga je odvezla. U trenutku pada nije bio prisutan, ali je tog jutra kišilo i na platou gdje je tužitelj pao bilo je mokro te je curilo iz krova koji se nalazi poviše platoa, na više mjesta je prokišnjavalo, ali nije se zagledao u krov. Naveo je da nije bilo oznake da je sklizak pod. Nadalje navodi da kad se približio mjestu pada da je uočio da je mokar pod i da curi iz krova.

14. Saslušana u svojstvu svjedoka Maja Matković Bilosnić je na licu mjesta iskazala (list spisa 142-143) da je rukovoditelj centra City Galleria, zaposlenica tuženika i zadužena za dio objekta u vlasništvu tvrtke Ilirija d.d. Tužitelj da joj se nije kao direktorici obratio da je na mjestu City Gallerie pao i imao nezgodu. Na poseban upit je navela da je od listopada 2020. pa do dana iskazivanja, popravljan krov u sklopu održavanja cjelokupnog objekta. Ista odgovara da ne može reći koliko puta je popravljan jer je na istom krovu bilo više zahvata u sklopu redovnog održavanja, da nikada nisu zaprimili prijavu građana da je sklizak pod zbog prokišnjavanja krova i koliko se sjeća da na tom mjestu nije prokišnjavao krov. Na upit zašto su postavljali na platou oznaku skliskog poda, navela je da zbog velikih kiša ljudi nanesu putem kišobrana i odjeće tragove vode pa da stave oznaku za svaki slučaj, a na ovom mjestu iz krova zna ponekad kapati kiša pa baš na tom mjestu na podu stave oznaku skliskog poda i otklone kapanje u što kraćem roku te čistačice nadgledaju taj prostor. Naknadno nakon godinu i pol dana od pada tužitelja, napravili su uvid u dnevni izvještaj zaštitarske tvrtke te su ustanovili da je na taj dan konstatirano da je jednom čovjeku pozlilo te da je po njega došla hitna pomoć.

15. Saslušan u svojstvu svjedoka Bojan Kondić je na licu mjesta iskazao (list spisa 143-144) da kod tuženika radi od 2005. kao tehnički voditelj, ne poznaje tužitelja te da nije imao saznanja da je isti pao na pokazanom mjestu. Na poseban upit je naveo da na krovu poviše pokazanom mjesta pada nije prokišnjavala kiša. Naveo je da su nakon predmetnog događaja krov sanirali samo jedanput, navodeći da se cijeli krov polikarbonat mijenja, to je plastika koja je u stvari krov odnosno nadstrešnica jer to nije čvrsta gradnja. Na platou na kojem tužitelj navodi da je pao nije kišilo niti prokišnjavalo

s krova, a poglavito bi to spriječili da je zbog pokretnih stepenica koji su dužni održavati, a iste ne bi radile da dođu u kontakt sa vodom. Na predmetnom platou stavlja se oznaka skliski pod jer bi došlo do istog zbog nanošenja vode od kišobrana i odjeće ljudi te njihove čistačice koje održavaju cjelokupni objekt to odmah interveniraju te čistu i brišu pod. Nitko od građana nije prijavio pad na ovom mjestu gdje je tužitelj pao.

16. Tužitelj je u stranačkom iskazu (list spisa 144-145) naveo da su predmetne prigode pločice bile pokrivene vodom i cijelo vrijeme s krova poviše mjesta pada je curila voda jer je u to vrijeme padala kiša. Prilikom pada da je padao na desni bok i na desnu ruku odnosno desni dio tijela te se nije dočekao na ruke već da je svom svojom težinom pao na desni bok pa je pukla bedrena kost što su liječnici kasnije ustanovili i operirali. S poda su ga podignuli nepoznati ljudi i to dva čovjeka smjestivši ga na stolicu u kafiću, nakon čega je pozvao hitnu pomoć. Nadalje je naveo da je operirao bedrene kosti koja se razmrvila zbog čega mu nisu mogli umetnuti pločice i šarafe jer je razmrvljena, stavili su mu šipku. Nakon operacije ležao je tjedan dana u bolnici u Zadru, nakon čega su ga sanitetskim vozilom odvezli u Zagreb gdje je imao kućnu njegu, daje dobio hodalicu, a odlazio je na kontrolne preglede godinu dana. Nakon godine dana kad su završili kontrolni pregledi dobio je uputnicu za odlazak u rehabilitaciju u Stubičke toplice gdje je boravio 4 tjedna, a potom je isprva tri, a poslije svakih šest mjeseci odlazio na kontrolni pregled. Šipka koja mu je umetnuta u tijelo da mu je skratila nogu za 1,5 cm. Naposljetku nakon puno vremena liječenja odbacio je štake i počeo je povremeno služiti štapom za hodanje s tim da je zbog skraćene noge dobio čak tri uloška za cipele koje koristi sada. Zbog promjene vremena osjeća bol i zbog hodanja i sjedenja dok noću i dan danas ne može spavati na desnom boku od bolova. Tražio je pomoć od ukućana cijelo vrijeme oporavka i to poglavito od supruge koja mu je pomagala jer je bio nepokretan u krevetu, pri oblačenju, hranjenju, kuhanju. Na dan pada i to nakon pada vidio je kako čistačice s kolicima i kantama i mopom dolaze na mjesto platoa gdje je pao i skupljaju vodu, a isto je vidio u kafiću nakon pada čekajući hitnu.

17. Odredbom članka 1063. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 26/21., 114/22., 156/22., dalje u tekstu: ZOO) propisano je da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, odnosno opasnom djelatnošću smatra se da potječe od te stvari, odnosno djelatnosti, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete, dok je odredbom članka 1067. stavak 2. i 3. ZOO-a propisano da se vlasnik stvari oslobađa odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti, a djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete.

18. Odredbom članka 1064. ZOO-a propisano je za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a za štetu od opasne djelatnosti odgovara osoba koja se njome bavi.

19. Odredbom članka 1095. stavka 1. ZOO-a propisano je da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.

20. Tijekom postupka saslušan je svjedok Ante Stanić, koji je u svom iskazu naveo da nije vidio sam pad tužitelja, već je neposredno nakon pada vidio tužitelja dok ga dvije osobe podižu, naveo je da je predmetne prigode kišilo, a na mjestu pada tužitelja da je opazio mokar pod i curenje s krova, dok nije opazio oznaku upozorenja od skliskog poda. S druge strane svjedoci Maja Matković Bilosnić i Bojan Kondić nemaju

neposrednih saznanja o predmetnom štetnom događaju. U bitnom su isti iskazivali na okolnost redovitog održavanja krova navedenog trgovinskog centra. Pa tako svjedokinja Maja Matković Bilosnić u početku svog iskaza poriče da bi krov trgovinskog centra prokišnjavao, a potom u daljnjem iskazu ipak navodi da na tom mjestu ponekad kapa s krova i da se uobičajeno postavlja oznaka skliskog poda opisujući kao mjesto udaljeno od nekih 5 metara od pokazanog mjesta pada tužitelja. S druge strane svjedok Bojan Kondić kategorički poriče prokišnjavanje upravo na platou, ali istodobno govori o oluku postavljenom radi sprječavanja prodora vode kroz spoj ploča i kasnijoj sanaciji zbog curenja i to nakon listopada 2020.

21. Analizirajući iskaz svjedoka Ante Stanića, dovodeći ga u vezi sa iskazima drugih svjedoka, kao i tužitelja te drugim materijalnim dokazima, ovaj sud ocjenjuje iskaz ovog svjedoka u cijelosti logičnim i uvjerljivim, a posljedično je sud cijenio istinitim iskaz saslušanog tužitelja koji je iskazivao detaljno i uvjerljivo. Pa tako navodi svjedoka da je predmetne prigode doista padala kiša potkrjepljuje materijalna dokumentacija u vidu dopisa Državnog hidrometeorološkog zavoda od 13. svibnja 2022. (list spisa 80) za detaljnim prikazom količina padalina koja je pala predmetnog dana na području Zadra, što tijekom postupka konačno nije sporio ni sam tuženik. Iako svjedok po vlastitim navodima nije vidio sam pad tužitelja, detaljno i uvjerljivo je opisivao daljnji tijek događaja opisujući da je opazio da tužitelja dvije osobe podižu s poda, potom da mu je tužitelj rekao da je pao na pod te da potom poziva hitnu pomoć koja ga potom i odvozi. Navedeno je potkrijepljeno i medicinskom dokumentacijom u vidu obrasca medicinske dokumentacije TIM 1 Teren (list spisa 79). Konačno, vještak dr. Robert Karlo je u svom nalazu i mišljenju utvrdio da nastala tjelesna ozljeda kod tužitelja proizašla iz štetnog događaja odnosno da je poskliznuće na podlozi uzrovalo pad tijela na desni kuk s prijelom gornjeg dijela bedrene kosti, a na koji nalaz tuženik nije imao primjedbi dodatno istaknuvši da je sastavljen stručno, potpuno određeno sukladno pravilima medicinske struke. Stoga, navodi tuženika (iznijetim podneskom od 5. lipnja 2026.) kojim nastoji prikazati da bi ranije zdravstveno stanje tužitelja u vidu slabovidnosti iz 2012. (i nesigurnosti) uzrokovala gubitak ravnoteže i pad tužitelja, su potpuno paušalni i ničim dokazanim.

21.1. Što se tiče iskaza saslušanih svjedoka Maje Matković Bilosnić i Bojana Kondića, prvenstveno je za navesti da u njihovim iskazima sud uočava proturječnosti i nelogičnosti kako je to prednje obrazloženo. Prvenstveno, navodi svjedoka da kao zaposlenici navedenog trgovačkog centra (svjedokinja Matković Bilosnić kao rukovoditelj i svjedok Kondić kao tehnički voditelj) nisu obavješteni o predmetnom štetnom događaja samo po sebi ne dokazuje da se štetni događaj nije dogodio. Posebno stoga što je upravo svjedokinja Maja Matković Bilosnić izričito navela da se i ranije znalo događati kapanje s krova uslijed kiša. Stoga sud ne cijeni uvjerljivim navode ovih svjedoka da bi tragove vode uslijed kiša unosili posjetitelji trgovinskog centra samo putem kišobrana i odjeće. Zaključno, riječ je o zaposlenicima tuženika, po stavu ovog suda ekonomski zavisne o tuženiku.

21.2. Sud je ocijenio i izvješće zaštitarske službe od 16. listopada 2020. u kojem je zabilježeno da je starijoj muškoj osobi pozlilo. Iz sadržaja izvješća ne proizlazi da je osoba koja ga je sastavila, vidjela pad niti da je neposrednim opažanjem utvrdila da je tužitelju pozlilo prije pada. Stoga, taj zapis, u usporedbi s iskazom tužitelja, neposrednim opažanjima svjedoka Stanića i nalazom i mišljenjem vještaka, ne dovodi u pitanje utvrđeni mehanizam ozljeđivanja. Ni podatak o ranijoj slabovidnosti tužitelja sam po sebi ne upućuje na to da je tužitelj predmetne prigode zbog zdravstvenog stanja izgubio ravnotežu.

21.3. Pri utvrđivanju uzroka vode na platou sud je prihvatio iskaze tužitelja i svjedoka Stanića da je voda curila s krova jer obojica su opisala stanje platoa u vrijeme događaja odnosno neposredno nakon njega, što je u skladu s podacima Državnog hidrometeorološkog zavoda. Svjedoci Maja Matković Bilosnić i Bojan Kondić, kao što je prednje navedeno, nisu imali neposrednih saznanja o stanju platoa u vrijeme pada, dok njihovi iskazi o redovitom održavanju krova i postupanju za kišnih dana, ne dovode u pitanje opažanje tužitelja i svjedoka Stanića. Pritom je svjedokinja Matković Bilosnić potvrdila da je na tom dijelu platoa povremeno dolazilo do kapanja s krova.

22. Nadalje, za navesti i da sama činjenica da tuženik više ne čuva snimku video nadzora ne može ga eskulpirati od odgovornosti za štetu koju je tužitelj pretrpio padom u vanjskim prostorijama tuženika zbog mokrog i skliskog poda, budući iskazi tužitelja i svjedoka Ante Stanića ukazuju da je isti zadobio ozljede padom u navedenom prostoru tuženika na mokrom (i skliskom) podu na što upućuje i podatak da je taj dan padala kiša te i nalaz i mišljenje vještaka Roberta Karla u pogledu uzočno-posljedične veze između zadobivenih ozljeda i štetnog događaja.

23. Slijedom izvedenih dokaza, ovaj sud zaključuje da se štetni događaj zbio 16. listopada 2020., u prijepodnevnim satima, da je uslijed poskliznuća na mokrim i skliskim pločicama navedenog trgovinskog centra pao na pod te zadobio tjelesne ozljede.

24. Nadalje, valja istaknuti da ZOO nije odredio pojam opasne stvari. Međutim, po pravnoj teoriji i ustaljenoj sudskoj praksi pod opasnom stvari se razumijeva svaka stvar koja po svojoj namjeni, osobinama, položaju, mjestu i načinu uporabe ili na drugi način predstavlja povećanu opasnost nastanka štete za okolinu pa je zbog toga treba nadzirati povećanom pažnjom. S obzirom na utvrđeno činjenično stanje te odlučnu činjenicu da se radi o šteti koja je tužitelju nastala od opasne stvari - mokrih i skliskih pločica, koje svojstvo opasne stvari, po stavu ovog suda odgovornost tuženika za štetni događaj očituje u činjenici da je tuženik vlasnik zgrade u čijem se predvorju nalazi pod s pločicama koje su predmetnog dana bile mokre i skliske od kiše, zbog čega se tužitelj na njima poskliznuo, dok tuženik nije poduzeo potrebne mjere da ukloni takvu opasnost za osobe koje su prolazile takvim pločicama, pa u skladu s odredbom čl. 1064. ZOO-a, po stavu ovog suda tuženik kao vlasnik opasne stvari odgovara za nastalu štetu tužitelju. Slijedom čega sud nalazi neosnovanim tuženikov prigovor promašene pasivne legitimacije. Nadalje, tuženik nije dokazao da je u vrijeme pada na prilazu mokrom dijelu platoa bila postavljena oznaka koja je tužitelja pravodobno mogla upozoriti na sklisku podlogu. Iskazi o uobičajenom postavljanju takve oznake za kišnih dana ne potvrđuju da je ona bila postavljena i predmetne prigode na prilazu mjesta pada. Isto tako, iz izvedenih dokaza ne proizlazi ni konkretna radnja ili propust tužitelja koji bi pridonijeli nastanku štete. Stoga nisu ispunjene pretpostavke za djelomično oslobođenje tuženika od odgovornosti prema članka 1067. stavka 3. ZOO-a.

25. Sud je u cijelosti prihvatio utvrđenja iz prednje iznijetog nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. Roberta Karla, na temelju kojih je sud utvrdio da je tužitelj u štetnom događaju pretrpio prijelom desnog kuka.

26. S obzirom na naprijed opisana utvrđenja o posljedicama zadobivenih ozljeda u štetnom događaju temeljem medicinskog vještačenja, po stavu ovog suda tužitelju je u ovom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u smislu odredbe članka 19. i članka 1046. ZOO-a, te težina ozljede i okolnosti

konkretnog slučaja opravdavaju tužitelju dosuditi pravičnu novčanu naknadu na ime neimovinske štete primjenom odredbe članka 1100. stavka 1. ZOO-a.

26.1. Sud je pritom raspravljao i utvrđivao činjenice: fizičke bolove, duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti, operaciju i brojne kontrolne preglede kojima je bio podvrgnut, fizikalnoj rehabilitaciji i fizikalnoj terapiji koja je trajala duže vrijeme i bila je medicinski opravdana i nužna za oporavak te liječenje koje je bilo dugotrajno i provedeno na adekvatan način (prema utvrđenjima stalne sudske vještakinje Anite Mišković). Sud je osobito cijenio da je tužitelju desna noga trajno skraćena za 2 cm, da se pri hodu služi ortpedskim ulošcima te da mu je životna aktivnost trajno smanjena za 5%. Sud je uzeo u obzir i dob tužitelja, blago naruženje zbog vidljivog šepanja te poslijeoperacijski ožiljak koji u pravilu pokriven odjećom, kao i druge kriterije propisanim člankom 1100. stavkom 2. ZOO-a, a također i Orijentacijskim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., poslovni broj: Su IV-47/2020. Slijedom svega, sud smatra da bi tužitelju kao pravična novčana naknada na temelju članka 1100. stavka 2. ZOO-a iznosila od 8.500,00 EUR. Za navesti je da je prilikom dosuđivanja pravične novčane naknade, sud uzeo u obzir da je od 2020. do danas nastupila inflacija koju uvažavaju i drugostupanjski sudovi (presuda Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj: Gž-5040/2024-2 od 18. prosinca 2024., presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici, poslovni broj: Gž-1361/2024-2 od 23. siječnja 2025. i dr.), a što je posljedica da se pravo primjenjuje u skladu s novonastalim okolnostima, a ne da se slijepo i matematički primjenjuju Orijentacijski kriteriji koji su neizmijenjeni više od pet godina.

26.2. Nadalje, pri odmjeravanju naknade imovnske štete za tuđu pomoć i njegu sud je primjenom članka 223. stavka 1. ZPP-a, uzeo u obzir narav pružene pomoći i cijene usporedive nestručne pomoći u vijeme presuđenja te ocijenio da je zatraženi iznos od 3,00 EUR po satu opravdan. Stoga je sud, tužitelju dosudio naknadu za 90 sati (v. stranicu spisa 181) po 3,00 EUR odnosno za iznos od 270,00 EUR.

26.3. Slijedom navedenog, sud je tužitelju pripada ukupno 8.770,00 EUR, od čega 8.500,00 EUR na ime pravične novčane naknade neimovinske štete i 270,00 EUR na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, dok je u preostalom dijelu zahtjev za isplatu daljnjih 1.847,82 EUR odbijen kao neosnovan.

27. U pogledu tijeka zateznih kamata, sud je odredio tijek zateznih kamata na dosuđeni iznos neimovinske štete od dana podnošenja odštetnog zahtjeva (20. kolovoza 2021.). u skladu s odredbom članka 1103. ZOO-a. Zatezne kamate na dosuđeni iznos za tuđu pomoć i njegu teku od donošenje prvostupanjske presude odnosno 6. studenog 2026. sukladno odredbi članka 1089. stavka 2. ZOO-a. (takvo stajalište zauzeo je Vrhovni sud Republike Hrvatske, u presudi, poslovni broj: Rev-296/2025 od 25. ožujka 2025.). Zatezne kamate su dosuđene po stopi određenoj člankom 29. stavkom 2. Zakona o obveznim odnosima.

28. Slijedom čega je odlučeno kao pod točkama I. i II. izreke presude.

29. Odluka o trošku postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 2. u vezi sa člankom 155. stavkom 1. ZPP-a, a odmjerena je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23., 107/25., dalje: Tarifa).

Primjenom odredbe članka 154. stavka 2. ZPP-a, omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, već i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva.

29.1. U konkretnom slučaju tuženik je osporavao osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, radi čega je tužitelj trebao dokazati kako osnovanosti tako i visinu tužbenog zahtjeva, pa kako je ovaj sud utvrdio da tužitelju pripada naknada neimovinske i imovinske štete tada se ima smatrati da je tužitelj glede osnove zahtjeva uspio u omjeru od 100%, a glede visine zahtjeva 82,60 %. S tim u vezi ukupni postotak tužitelja (182,60 %), valjalo je podijeliti s dva (pravna osnova i visina), te se tako dobije uspjeh tužitelja od 91,30 %. Od toga postotka, valjalo je odbiti postotak uspjeha tuženika u sporu od 8,70 % pa je tužitelju valjalo dosuditi opravdane parnične troškove u omjeru od 82,60 %.

29.2. Tužitelju je priznat trošak: sastava odštetnog zahtjeva- 100 bodova (Tbr. 32. toč. 1. u vezi Tbr. 7.toč. 1. Tarife), sastav tužbe - 100 bodova (Tbr. 7.t.1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima od: 28. veljače 2023., 25. rujna 2023., 17. studenog 2023., 5. prosinca 2024., 19. kolovoza 2026. i 30. rujna 2026. – od po 100 bodova (Tbr. 9.t.1. Tarife u vezi sa Tbr. 7.t.1. Tarife). Nadalje, tužitelju je priznat trošak sastava podneska od 23. svibnja 2022., 22. rujna 2023. – od po 100 bodova (Tbr. 8.t.1. Tarife u vezi sa Tbr. 7.t.1. Tarife), za sastav podneska od 28. veljače 2023. i 5. lipnja 2025. – od po 25 bodova (Tbr. 8.t.4. Tarife u vezi sa Tbr. 7.t.1. Tarife), ukupno 1050 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) iznosi 2.100,00 EUR, a uvećano za PDV od 25 % iznosi (525,00 EUR) iznos 2.625,00 EUR. Navedenom iznosu valjalo je pribrojiti trošak sudske pristojbe na presudu od 226,18 EUR, dok mu nije priznat trošak sudske pristojbe na tužbu jer iz spisa proizlazi da taj trošak nije podmirio. Dakle, parnični trošak sveukupno iznosi 2.851,18 EUR.

29.3. S obzirom na naprijed utvrđeni postotak uspjeha tužitelja (82,60 %), tuženik je obvezan naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 2.355,05 EUR. Ovom iznosu valjalo je dodati iznos s osnova medicinskog vještačenja kao neophodan za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari u ukupnom iznosu 918,60 EUR, stvarni trošak uviđaja u iznosu od 49,48 EUR. Tužitelju je tako s osnova troškova postupka dosuđeno ukupno 3.323,13 EUR, pa je odlučeno kao pod točkom III. izreke presude.

Biograd na Moru, 6. studenog 2026.

Sutkinja
Senia Bušljeta

SENIA BUŠLJETA

Elektronički potpisano: 06.11.2026T12:03:45 (UTC:2026-11-06T11:03:45Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 70fb38b2-4d9a-4940-a216-04ac1e89a6c2

Općinski sud u Zadru

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana računajući od prvog idućeg dana od dana njezine objave (čl. 335. st. 7. do 10. ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud (čl. 348. ZPP-a).

Dostavna naredba:
- tužitelju po punomoćnicima, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Mađarić & Lui u Zgrebu,
- tuženiku po punomoćniku Branimiru Zorici, odvjetniku u Zadru.

Broj zapisa: **9-3088f-c29e2**

Kontrolni broj: **0e56b-1aab1-2ba8c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.